

Անմահ անուանդ ազնիւ տոհմիդ՝ գործոց բարեաց՝
յիշատակ,
Քոյնաստեղծ՝ դարուց ի դար՝ կազցէ տաճարս
աստ յերկրի¹⁾»:

Господи! прими Духъ мой съ миромъ

Подъ симъ камнемъ покоится прахъ Шемахинскаго Почетнаго Гражданина изъ Благороднаго племени Армянскихъ Меликовъ, Петра Яковлевича Нерсесова.

Онъ основалъ своимъ иждивеніемъ церковь во имя Божіей Матери, въ городѣ Шемахѣ.

Имѣлъ орденъ св. Анны 3-й степени, скончался 1856 г. Апрѣля 20-го.

Ընդ վիճակս հանդչի յարմին Կարապետի Յովհաննիսեան Քալանթարեանց:

Ծնելոյ ի 19 փետրվարի 1833 ամի,

Վախճանելոյ ի Մոսկուա, ի 15 նոյեմբերի 1879 ամի:

Подъ симъ камнемъ покоится прахъ Герасима Ивановича Калантарова, родившагося 19-го Февраля 1833 года скончавшагося въ Москвѣ, 15-го Ноября 1879 года.

Բայց 1859 և 1872 թուերի երկրաշարժիցը քանդուելով յետոյ 1875 թուին դարձեալ նորից շինել է ժողովուրդը այս եկեղեցին յառաջնորդութեան հոգելոյս Թադէոս արքեպիսկոպոսի, ինչպէս և կոնդակն Գէորգ Գ. Կաթուղիկոսի՝ տուեալ ի 21 յուլիսի 1881 հմ 270՝ հաստատէ, որ ըստ այսմ.

¹⁾Այս ստանաւոր բնաիր ստագանագիրը Մակար վարդապետ Բարխուդարեանցը իւր «Աղբուսնք և Գրոցիր» գրքի մէջ գնում է եկեղեցւոյ հիւսիսային դրան ճակատին, այն ինչ ամենայն օր տեսնում է գերեզմանի վրայ: